

Találkozás az Úrral!

Lectio: Lk 2:1-14

Textus: Jel 22:16, 17, 20

„Karácsony a művészetben” című albumot lapozgatva megdöbben, hogy a művészek milyen másként látják és láttatják a betlehemi eseményeket. Színek és arányok, szereplők és kor, mind megannyi látásmód melyet az alkotások tükröznek. Megvallom, bizony megzavarják az áhítatos nézelődést az anakronisztikus elemek (pl. Betlehemi történet - középkori spanyol környezetben).

Textusunk sem karácsonyi textus, s így bizonyosan sokak megszokott ünnepi hangulatát megzavarja. Szokatlan a karácsonyt az apokalipszis felől megközelíteni, mégis van, ami a kettőt összekapcsolja: az inkarnatio arról szól, hogy az Úr belép a tér és idő korlátai közé, testbe öltözik. Az apokalipszis látomásaiban a tér és idő megszűnésével teljes dicsőségében látjuk Őt, az Urat. A háttér változik: a betlehemi jászol deszkáit a mennyi trónus váltja fel, de a „főszereplő” változatlan: az Úr Jézus Krisztus. Így és itt nyernek igazolást az ősi próféciaik, melyek a születendő gyermeket „Örökkévaló Atyának”, „Békesség Fejedelmének” nevezik, aki Dávid új hajtása, akinek uralma soha nem ér véget. Igazolódik a pásztorok örvendő hódolata, a keleti bölcsek emberi logikával ellenkező viselkedése - hódolatuk, ajándékaik - melyek királynak szólnak, igen Jézus a megígért Hajnalcsillag, melyről Bálám jövendölt.

1. Igénk a szappanoperásított karácsonyról irányítja a figyelmünket a betlehemi dráma fináléjára. Itt már csak hiteles szereplők vannak: az Úr, a Lélek, a Menyasszony (gyülekezet), az angyalok, kik szolgálnak, és azok, akikhez ismételen szól a hívás: jöjj! Te, én, mi, ott vagyunk-e, vagy ott leszünk-e a dráma finálé-

jánál, amikor az örökké tartó világba való hívás szól - jöjj! A drámát ez a hívás teszi érdekessé minden korban, mert kilép a megszokott keretből és megszólítja a kívülállókat is.

Ez ünnepen Ő szólít és hív, akinek az angyalok serege szolgál, Ő személyesen, kit nem szabad másodkézből ismerni, mert Ő maga akarja kijelenteni magát neked is. Nem oszthat szerepet neki a 3. évezred embere sem, mert Ő önmagát alakítja: jászolban született, közöttünk lakozott és lakozik, kereszten hal meg, győztesként kel ki a sírból, dicsőségesen jön vissza, örökké uralkodik, mert így tetszett neki, így vállalta érted és értem. A kérdés tehát: Ő áll-e a te karácsonyod, sőt egész életed középpontjában? Ő a testet érted öltött, de győztesként téged hazaváró Úr? Vajon e 2007. év karácsonyán meghallod-e a hangját: Jöjj!

2. Igénk olvasásakor két felszólító mondat fogalmazódik meg bennem: Az első - Jöjj és vedd! Mit is? Az élet vizét. Mennyiért? Ingyen. Ezért öltött testet, hogy aki szomjúhozik, vehesse ingyen.

Nincs-e szomjúság az emberi lélekben? Nem érzi-e minden emberi szív, hogy vágyó kívánságai, minden anyagi javak és előnyök ellenére, sokszor erősen kiáltanak kielégítés után, mint a szomjas ember szomjúsága? Sot, érzi ennek a szomjúságnak gyötrő voltát, de nem tudja kielégíteni. Rohanása, nyugtalansága, idegeskedése új meg új források felé hajtják - de szívüknek csalódnia kell. A pszichológusok megállapították, hogy az emberi lélek nem elégedhet meg rövid lejárátú boldogsággal. A modern számítógépeket pl. előre programozzák. Az ember mint alkotó, bizonyos célt állapít meg, s úgy alkotja meg a gépet és programot, hogy a kívánt célt elvégezze. Beprogramozzák, szoktuk mondani. Az emberi lélek, ahogy ezt a legújabb lélektan tanítja, nem 60 vagy 90 esztendőre van beprogramozva, hanem az örökkévalóságra. Éppen ezért, ha csak a múlt földi dolgokkal törődik, semmiképpen nem találhatja meg az élete igazi értelmét, célját és örömét, megnyugását és boldogságát. Csak akkor elégiül meg a szomjas lélek, ha tudatára ébred annak, hogy örök életre szánta alkotója, ha életét maga is úgy fogja fel és éli, mint akinek örök élete van. Vegye hát az élet vizét és igyon. Ezt a vizet kínálja nekünk az Úr Jézus.

(Folytatás a 2. oldalon)

A tartalomból:

- Bemutakozó:
Pásztor Miklós és Ittész Máté 2. oldal
- Eljövétel 3. oldal
- Kenyér, rózsák és hit 3. oldal
- A szeretet szentje,
Magyarországi Erzsébet 4. oldal
- Kodály Zoltán: „Vir Justus In Musica” .. 4. oldal
- A Búzaszem iskola hírei:
Meg van az építési engedély! 5-7. oldal
- Év végi ünnepi programok 8. oldal

Találkozás az Úrral!

(Folytatás az 1. oldalról)

Örök keresztyén programunk: Krisztushoz menni, ajándékát elfogadni, vele feltölteni, benne új örök életet nyerni. Örök karácsonyi ajándék, el nem avuló érték, még élő lehetőség: Jöjj és vedd az élet vizét ingyen. E nélkül az értelmetlen megajándékozottság nélkül senki sem lehet keresztyén. Aki nem érzi, tudja, vallja magát rászoruló koldusnak - bár legyen maga is bőven ajándékozó, mint a bölcsék - annak karácsony igazi ajándéka nem jelent értéket.

Jöjj és vedd! - szólít a jászol és trónus Krisztusa.

3. A másik mondat: - Halld és mond! Mit is? A tiszta evangéliumot. Félre minden akciós filozófia és ünnepi varázs. Félre minden színesítő emberi gondolat. A tiszta evangéliumot halld meg és fogadd be. Jézusnak legyen helye az életben. Szóljon Ő, vezessen és tanácsoljon Ő maga.

Az Igéhez hozzá ne tégy semmit, el se vágj belőle. Mit is jelent ez? Van ennek elméleti, teológiai módja: kihagyunk egyes tanításokat a Bibliából, vagy mellé, sőt inkább hozzá teszünk emberi eszméket. De van egy másik oldala is: ha saját gondolkodásunkban, felfogásunkban, életmódunkban, tetteinkben hagyunk el valamit a Bibliából. Ez nagyon veszélyes dolog. Ha mint parancsot elvetjük, igelvasás, templomba járás, ezek elmaradhatnak. Vagy időszerű filozófiák mindennapi gyakorlatait helyezzük az Igé mellé, vagy emberi szokásokat és hagyományokat fontosabbnak tartjuk, mint az evangéliumot. Mi tiszta evangéliumot hallunk Jézustól, s ezt akarjuk élni, továbbadni és továbbmondani.

4. Mert az, aki egykor eljött, ismét eljön majd. Megjött a Jézuska? - szoktuk kérdezni. Bizony megjött. De egyszer valóban és személyesen fog nem csupán megjönni, hanem eljönni, ítélni élőket és holtakat. A karácsony örök ajándékát megkapottak nagyon várják e találkozást a valódi, élő Jézus Krisztussal. Ezért mondják: Jövel. Jövel templomunkba, életünkbe, halálunk óráján és végül is: csak Jövel Jézus Krisztus, értünk emberré lett Szabadító. Ámen!

Szotyori Nagy Gábor

Ittész Máté

evangélikus kántor

Ittész Máté vagyok, szakmám szerint egyetemi oktató, nyelvész, s most mint az alsógödi evangélikus gyülekezet kántora szeretnék pár szóban bemutatkozni. Feleségemmel 2004 tavaszán költöztünk Budapest-

ről Alsógödre, s örömmel csatlakoztunk a kis evangélikus közösséghez, amely nagy szeretettel fogadott bennünket mint új gyülekezeti tagokat. 2005 augusztusában született meg fiunk, Lukács, így attól fogva immár hárman veszünk részt vasárnapként az istentiszteleti alkalmakon.

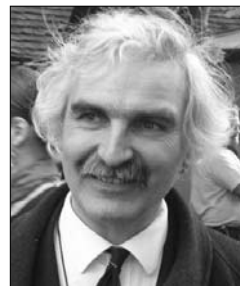
Lelkészcsaládból származva gyerekkorom óta természetes volt számomra a gyülekezeti életben való részvétel és középiskolás, egyetemista koromban többször adódott úgy is, hogy egy-egy vasárnap édesapám engem kért meg orgonálásra, ha kántorunknak éppen valami elfoglaltsága jött közbe. Így nem volt ismeretlen számomra a kántorkodás, örömmel és szívesen is vállaltam, amikor tavaly előtt Schüsler Gréti nénitől, a gödi gyülekezet évtizedeken át hűségese szolgáltató kántorától átvettem ezt a feladatot. Emellett a legutóbbi tisztújításkor a gyülekezet presbiternek is megválasztott.

A kántori szolgálat számomra - és mondhatom: egész családom számára - amellett, hogy természetesen egyfajta feladat, egyszersmind örömteli lehetőség is: lehetőség arra, hogy amennyire tőlem telik, a szép harmóniumjátékkal ünnepibé tehessem az istentiszteleteket, és így a szóban hirdetett örömhír mellett a zene és az ének öröme is Isten nagyobb dicsőségét szolgálja. Tőle kérhetek és kérek erőt és hűséget a kántori szolgálat neki tetsző ellátásához.

Ittész Máté

Pásztor Miklós

A Kolping Híradó korábbi számaiban a katolikus ministránsokat mutattuk be, ezúttal új sorozatot indítunk: az Alsógödi Egyházközség civil munkatársainak adunk teret. Ezúttal Pásztor Miklós mutatkozik be.

1953-ban születtem Budapesten. 1977-ben kötöttünk házasságot Fekete Katalinnal, aki itt nőtt fel Gödön. Hat gyermekünk van, egy lány és öt fiú. Gyerekeket nevelni nagyszerű dolog. Olyasfajta, mint a kertész munkája, aki csak ültet és öntöz, de a növekedést Isten adja. Erre hivatkozik Szent Pál az első Korintusi levélben az egyházi szolgálattal kapcsolatban (1Kor 3,5). A gyerekevelés is hasonló tevékenység: az ember egészen különös módon Isten munkatársa lehet: pelenkázik, mesél, szorozótáblát gyakorol, de akár veszekszik a gyerekekkel, akár focizik, valójában csak hozzájárul ahhoz, amit Isten végez: ember nő fel!

A családban szeretjük a zenét. Ha a szükség megkívánja, alkalmilag évek óta beugró kántor vagyok a Szent István templomban. A virágvasárnapi és nagypénteki passióban rendszeresen éneklek az evangélista szövegét.

Tagja voltam az egyházközség képviselő-testületének, melynek pünkösdkor lejárt a mandátuma. 2003-ban létrehoztam az alsogod.plebania.hu web-lapot, ahol egyházközségünkéről lehet az interneten tájékozódni. A web-lap különösen értékes része a hangarchívum, ahol - Schronk László testvérünknek köszönhetően - templomunkban elhangzott szentbeszédék és egyházközségünkben elhangzott előadások hallgathatók.

Végzettségemet tekintve matematikus vagyok, de az egyetem elvégzése óta munkám elsősorban számítástechnikához, pontosabban számítógép-hálózatokhoz kapcsolódik. 2000 óta a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen dolgozom. A magyar felsőoktatási-kutatói hálózat létrehozásában kezdettől fogva részt vettem az MTA/SZTAKI munkatársaként. Csodálatos volt megtapasztalni, hogy az interneten milyen sok nagyszerű, lelkes, önzetlen, önkéntes munka folyik. Ilyenekbe igyekszem magam is bekapcsolódni. Segíték például a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár körül (www.ppek.hu). A számítástechnikában - akárcsak az étkezési szokásainkban - fontos hogy, környezettudatos, keresztyéni módon éljünk a lehetőségekkel. Ezért például soha nem használok windowst, csak szabad szoftvereket, és másokat is igyekszem erre biztatni. Kereszténység és az internet kapcsolatáról bővebben olvashatnak az érdeklődők a <http://www.ppk.hu/~pasztor/igen-cikk.html> címen.

Boldog vagyok, mert családi életben is és munkámban is megtapasztaltam az Úristen áldását. Igyekszem azon, hogy meglássam, mit kíván Ő tőlem, és meg is tegyem.

Kérem az olvasót, mondjon egy fohászt családomért.

Pásztor Miklós

Kolping Híradó

„Eljövétel”

A keresztény világ ismét, mint minden évben a várakozás heteibe érkezett. Az egyszer már beteljesült ígéret megszentelt és megszentelő időszaka ez. Minden évben újra meg újra szeretnénk átélni az egykori „eljövétel” megújító, megerősítő csodáját, részesévé válni, jelen lenni, teljes valónkkal megtapasztalni. Szeretnénk biztosan remélni, hogy minden nemzedék valóságosan is együtt örülhet Máriával és Józseffel a megerősödött hit világosságában, és a megtestesült szelídség, szeretet és kegyelem közelségében, azaz az Élet közegében.

Minden remélt találkozásnak feltételei vannak. Hiába az érkező ezernyi jelzése, ha a várakozó képtelen azt felismerni, hozzáhajolni, el- és befogadni. Emberi létünkben állandóan sarjadó bűnös cselekedeteink és mulasztásaink elválasztó, önmagunkat az Élethől kirekesztő magányosság falán át nem jöhet létre a találkozás. Az igazi tapasztalás elemi lehetősége is elvész, és marad „a majdnem olyan”, a formára hasonló, a tartalom nélküli imitáció. Amikor a középkori lovagjelölt a másnapi avatás esküben megszentelődő, elköteleződő találkozásra várakozott minden energiáját a teste és lelke megtisztítására és megtisztulására áldozta. A rituális fürdés, az éjszakai virrasztás, a reggeli gyónás és áldozás a bűnök következményeinek életidegen, kirekesztő falát törték át, bontották le. Meg kell tehát tisztulnunk, hogy el- és befogadhassunk.

Korunk keresztény (keresztény) emberének igazi vétke mulasztásaiban és embertársai feletti ítélkező magatartásában rejlik. A megbocsátás helyét gyakran a gyors, felelősségátíró ítélet vette át, ami közelebb áll a farizeusléthez, mint a tudatlan, megtévedt bűnös cselekvőéhez. „A bűnös minden pillanatban megtérhet - írta Pilinszky János -, a farizeus megtérését viszont lehetetlenné teszi, hogy erényességére támaszkodva mások örökös megtérlésében él. Paradox módon megtérésének ítélkező erényessége a legfőbb akadálya.” A meg nem bocsátott sérelmeket többen egy békés tengerbe hajított kövekhez hasonlították, amelyek örökös fodrozódást, örvényt keltve háborgatják a vízfelszínt. A megbocsátás keresztény erénye, akárcsak az igazságosság, az emberi viszonyokban válik létté és cselekedetké, azaz önmagunk meghaladásának lehetőségét biztosíthatja. Így érthető az ismert meghatározás melyszerint a megbocsátás az emberi kapcsolatokba ágyazott erény, amely a jellem jóra való belső képességét biztosítja. Simon András szerint: „A megbocsátás Isten új életre szülő, teremő ereje.” Igazi megtisztulás. Nem elnézés a bűn felett (szemet hunyás), vagy felmentés (a felelősség eltörlése), hanem emberi kapcsolataink újjászülése, a megbecsülés, a méltóság, a tisztelet megőrzése, amelyben az egyenrangúság érzése a konstruktív együttműködés szabadságát biztosítja a két fél számára.

Kedves Testvéreim! Az adventi várakozás kitűnő alkalom a megtisztító megbocsátásra, az igazság és méltanyosság, az igazság és kegyelem szeretet útján érvényre jutó egyidejű alkalmazására, gyakorlására.

Guóth Emil

Kenyér, rózsák és hit

Írásunk apropóját az adta, hogy Sárospatakon a Püspöki Kar november 19-én bezárta a Szt. Erzsébet évét.

Szent Erzsébet azon csodája, amikor kosarában a szegényeknek szánt élelmet rózsává változtatta amikor Henrik feltartóztatta, az egyik legszebb történet a szentek legendái között. Egy szelíd, kedves és biztató csoda ez. A róza is, és a kenyér is olyan dolgok, amiket szeretünk, amiknek fontos szerepe van mindennapjainkban. A kenyér több ezer év óta mindennapi szükségletünk - de nem kevésbé fontosak az illatozó rózsák sem, hiszen nagyon keserű lenne az életünk a szépség okozta öröm nélkül.

Arról nem szól a fáma, Henrik mit gondolt, amikor a rózsákat meglátta. Lehet, hogy csak az akkoriban tomboló éhínség miatt akarta erőszakkal ellenőrizni, mit visz Erzsébet a szegényeknek, és csak a palota apadó készletei miatt aggódott. A rózsákat nem tartotta fontosnak - azokat vihette a szent asszony, és osztogathatta. Hadd csillapítsa az emberek szenvedését - ha éhségüket nem is, de legalább szomjúságukat a szépség iránt. Az emberi léthez ugyanis ez is hozzátartozik. A nyomor megszüntetéséhez olykor nem csak a teli has kell - más örömök is szükségesek. Az utca sarában egy bársonyos vörös szírom, egy édes illat - és egy kedves kéz, aki nyújtja. Sokan nem csak valamilyen fizikai igény kielégítésére szorulnak rá - bármilyen kedves közeledés fontos lehet, hiszen lelki szükségleteink is vannak. Egy virág, egy mosoly, egy apró, ajándékba adott öröm mind bearanyozhatja a szürke hétköznapiakba belefáradt felebarátunk életét.

Ez pedig ingyen van - senki nem mentegetőzhet azzal, hogy „Én nem vagyok királynő, gazdag kincstáram sincs, mint Erzsébetnek - nem várható el tőlem, hogy segíteni próbáljak a rászorulóknak”. Mindenki rendelkezik valamivel, amit ajándékba adhat másoknak: kinek kenyér, kinek róza, kinek egy kézfogás, egy beszélgetés, egy mosoly. Találjuk meg magunkban, mi az, amivel örömet okozhatunk másnak, és ne féljünk ezt minden rászorulóknak bőkezűen osztogatni. Ne riasszon vissza, ha akad, aki ezt rossz szemmel nézi, vagy akár akadályozni próbálja. Vegyünk példát Árpád-házi Szent Erzsébetről, aki bátran, de szerényen, és fáradozásaiért sem várva vitte az embereknek azt, amire szükségük volt: kenyeret, rózsát, örömet - nekünk pedig példát és hitet.

Pásztor Balázs

MAGYARORSZÁG VIRÁGA: ERZSÉBET

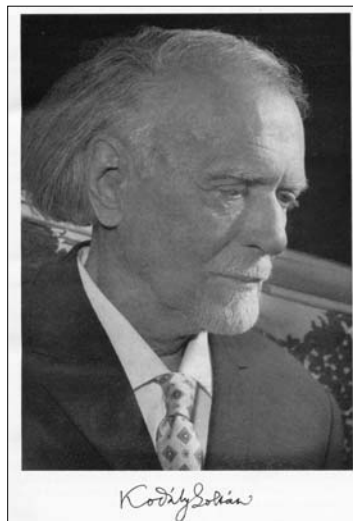

Jelenetek az Árpád-házi királynő életéből
Címszerepben: Nagy-Kálózy Eszter

A szeretet szentje, Magyarországi Erzsébet

Vajon milyen fájdalmak, örömök, belső vívódások érlelik Erzsébetet rövid életében, milyen „meredek lépcsőfokok” vezetnek Krisztushoz, s az életszentséghez? E kérdésekre ad választ a Magyarországi Erzsébet című hangjátéksorozat. A címszerepben Nagy-Kálózy Eszter, s mellette a színészvilág számos nagy alakja adta tudása javát, hogy méltó módon idézzük föl a szeretet szentjének korát és alakját. A sorozat CD változata Magyarország virága - Erzsébet címmel kapható a könyvesboltokban, illetve megrendelhető a www.katolikusradio.hu -n.

E. Román Kata
a Magyar Katolikus Rádió
Kulturális szerkesztőségének vezetője,
a hangjáték írója, rendezője

Kodály Zoltán: „Vir Justus In Musica”

A tudomány és a művészi nagyság alapja egy és ugyanaz: az Igaz Ember (Vir Justus). A bibliai zsoltárszerző, aki többször is ihlette Kodály Zoltánt alkotásra, így látja: „az igaz virul mint a pálmafa, magasra nő, mint a libanoni cédrus” (zsolt. 92. 13.). Kodály szikár egyenes délcég természeténél csak a tetteivel emelkedett ki jobban az igaz művészek szűk csoportjának vezető emberei közül, kiknek érdeme örökörvényű. Belső és külső harmónia sugárzik minden leírt irományai-ból, legyen az zenei, pedagógiai, vagy tudományos munka. Legendás és példaeértékű jelleme, szűkszavúsága, nemzeti elhivatottsága nem engedte, hogy rá nem tartozó munkát végezzen. Amikor Kodály Zoltán 1921-ben „persona non grata” volt, Bartók Bélán kívül kevesen mertek mellé állni. Ő, aki már ebben az időben is a nemzeti kultúra zsinórját mozgatta bátran és félelmet nem ismerve tűrte a „hazaellenes lelkület” vádját, így írt: „az merjen elém állni és leckéztetni, aki a magyarság érdekében többet dolgozott nálam”. Napi politikával nem foglalkozott, hiszen az ő politikája a munkája volt. Az Igaz Ember nemcsak társadalmi-politikai síkon, hanem elsősorban személyes kapcsolataiban is igazul cselekszik. Ilyen példás alkotói és baráti kapcsolat nem nagyon lelhető az egész zenetörténetben, mint közte és Bartók Béla közt született. Csak egy példát említenék, amikor Kodály Zoltán megtudta, hogy Bartók Béla Pest, Buda és Óbuda egyesítésének 50. évfordulójára ténckoncertet akar komponálni saját ténckompozícióját elvetve hozzátartozó (szerencsénkre) a Psalmus Hungaricus megkomponálásához. Kodály maga írta: „attól a pillanattól kezdve, amint zsenijét felismertem kötelességemnek éreztem, hogy tőlem telhetően egyengessem útját és elhárítsak előtte minden akadályt. Éppen ezért kerültem a vele való versengést, mindig megpróbáltam mást csinálni mint őt”. Ez az önzetlenség jellemezte mindkettejük tudományos és zeneszerzői munkáját is. Az Igaz Ember 1963-ban így nyilatkozik: „ahhoz tehát, hogy hazám művelődését szolgáljam, sokféle, zenén kívüli dolgokkal kellett foglalkoznom. Elsősorban meg kellett újítanom a zenei nevelést”. Ez a mélyen átértett felelősség az iránt, ami a világban történik (a komponáláson kívül) ez is a „Vir Justus” fémjele. Így az igazi Magyar Zene kifejezéséért vívott harca közepett arra figyelmeztet, hogy „az idegen kultúra hatása nélkül elsenyved a nemzeti kultúra”. A nemzeti és egyetemes kulturális szellemiség érdekében olyan zenei nevelést dogozott ki Ádám Jenővel egyetemben, amely hasonló zeneoktatási mozgalmat inspirált sok más országban. Ennek a pusztításnak vagyunk tanúi mindennapjainkban. Adózzunk Kodály emlékének, akit nem érdekelt korának múltó divatja, aki mindenkinél jobban képviselte a „Vir Justus” ideálját.

Pászthy Júlia

Kodály Emlékkoncertek:

December 15-én az alsó gödi templomban (18 órai kezdéssel)
December 18-án az Olajfa Művészházban (18 órai kezdéssel)

Kolping Híradó

A Búzaszem Általános Iskola hírei

Jogerős „a lerajzolt álom”

Nagy taps és ováció üdvözölte a Katalin bálón a bejelentést, hogy november 23-án, pénteken, a dunakeszi önkormányzat kiadta a jogeros építési engedélyt a Búzaszem iskola első épületére. Az elvi engedély már tavasz óta rendelkezésre áll az egész épületegyüttesre.

A mostani engedéllyel az utcafronton lévő öt osztályos rész építését kezdheti el az iskola közössége.

„Álminkat rajzolta épületbe” - mondták Salamin Ferenc iskolatervéről a Búzaszem iskolát szervező szülők. Most az álmok megvalósításán a sor. Az összesen közel 700 milliós építkezést 6 év alatt szeretné megvalósítani a közösség. Minden fillérnek, minden téglának, minden munkáskésznek, minden ledolgozott órának helye lesz a Szakáts-kertben. Az iskolában közben adománygyűjtő és pályázatíró csapat, valamint gazdasági tanács is alakult, hiszen az álmok megvalósításához igencsak földhözragadt dolgokkal is foglalkozni kell.

Aki segíteni tud...

Aki bármivel segíteni tud a Búzaszem iskola építésében, kérjük, jelentkezzen a 30/9219260 telefonszámon.

Mindennapi „Hangos Búzaszem”

Hétköznap délutánonként zongorahanggal kevert fuvolaszó vegyül a hegedű sírásába az iskola környékén, jelezve, hogy itt működik Göd egyik művészeti iskolája.

Minden „búzaszemes” kisdíák egyben zenél és néptáncol is, így idén már 63 tanulója van az egyelőre a keszthelyi Család Iskola tagintézményeként működő zenetanodának. Tavaly még a szülők szervezték az „intézmény” életét, ám idén már „csak” segítenek a Nicaraguában eltöltött néhány év után egyenesen Gödre érkezett Rózsa Magdolna fuvolanárnőnek, aki egyben a tagintézmény vezetője is.

Idén minősítik a művészeti iskolákat: a gödi iskola az előminősítésen már túljutott, végleges minősítése most zajlik. Minden zeneterembe zongora kellett, kottatartók, lábsámolyok, magnók, számítógépek, CD lejátszók. Most már a népi hegedű, duda, furulya, klasszikus hegedű, zongora, gitár és persze néptánc oktatásához szükséges eszközök megvannak, s a zenéléshez illő lélek és tudás is betölti az iskolát. Év végi koncertünkön, a „Hangos Búzaszemen”, újra mindenki bemutathatja, mit tanult. Szeptembertől persze még több eszköz kell, hiszen akkor már reményeink szerint 80 gyermek tanul majd a művészeti iskolában.

Ökotárssal az iskolakertért

Adományként kapta a Búzaszem iskola közössége a jövődi iskolakert tervét dr. Fekete Albert kertépítészről. Munkáját társtervezőként az iskola szülői közösségéhez tartozó „kertészek” támogatták: Hubayné Horváth Nóra, Mokosné Zakar Eszter és Mártonné Novotny Orsolya.

A Nóra vezetésével dolgozó csapat eredménye, hogy az iskola bejutott az Ökotárs Alapítvány zöldfelület-rekonstrukciós pályázatának második fordulójába. Esély van rá tehát, hogy a Búzaszem iskola kertjének építésére pályázati forrást kapjunk. Ehhez széles összefogásra van szükség, hiszen a támogatás feltétele, hogy a növénytelepítés társadalmi munkában valósuljon meg. A pályázattal kapcsolatos első megbeszélésen a körzet önkormányzati képviselője, Kovácsik Tamás és a kertépítést segítő civilek találkoztak. A második találkozóra már konkrét ötletekkel, beszerzési források címeivel érkeznek a résztvevők, készül a médiaterv és a növénykiültetési terv is. A pályázat keretében - mindannyiunk örömeire - őshonos növények ültetését támogatják.

Tavasszal - ha a pályázat sikeres lesz - az iskolakert hátsó, az építkezéssel nem érintett részét tudja megalkotni a „Búzaszemet” építő csapat.

Összeállította: Horváth Szilárd és Lázár László

Kedves Olvasóink!

**A Gödi Kolping Híradó
szerkesztői, munkatársai szeretettel kívánnak áldott,
boldog Karácsonyi ünnepeket!**

A Búzaszem hétköznapijairól

Az elsősök (a Magocska osztály kisdíákjai) hagyományosan a katolikus közösségi házban kezdték meg tanulmányaikat és közösségi életüket. Tizennyolc gyermek, akik közül kilenc család új tagja a közösségnek - a többiek már eddig is a Búzaszembe jártak. A Huzella Tivadar Általános Iskolával kötött bérleti szerződés újrakötése lehetővé tette, hogy tanévkezdésre a Walch-épületben egy harmadik termet is felújítsunk, ezzel a „nagyok”, a Paripa, az Eke és a Barázda osztályba járó Búzaszemeselek ott tanulhatnak. A termeket most is a szülők és a tanítók rendezték be a nyár végén, közös munkával.

A napok rendje, ritmusa hasonló valamennyi osztályban, miközben törekszünk a különböző életkorú gyerekek eltérő lelki és szellemi igényeinek megfelelni. A tanítási napok gyertyagyújtással, közös énekszóval és imádsággal kezdődnek. A tanórák (melyek határain nem szól a csend) a matematikán, íráson és olvasáson kívül lehetővé teszik a mozgást, a természeti környezet megismerését, a festést, a kézműveskedést, a zenét és a drámát is. A művészeti képzés részeként az összes elsős furulyázik, másodiktól pedig klasszikus és népi hangszereken tanulnak a gyerekek. A délelőtti foglalkozások minden nap 13.00 óráig tartanak. Ebéd után, a délutános tanítók vezetésével egyaránt tere és ideje van a szabad játéknak, a

rendszeres alkotásnak és a gyakorlásnak. Idén ősszel három szakkörünk is indult: hétfőnként drámajáték, csütörtökönként sakk- és iskolaújság-írás várja az érdeklődő gyerekeket.

Szép és maradandó élményt nyújtó események havonta megrendezett kalendáriumi napjaink. Szeptemberben a búza adta a központi témát. A kicsik ültettek, öröltek, cipót sültöttek, s közben ismerkedtek névadó növényünk jelentőségével, üzeneteivel-kincseivel. A nagyok a Szokolya mel-

letti Kacár-tanyára látogattak, ahol a búzával kapcsolatos hagyományos mesterségeket gyakorolták, s a maguk gyúrta-sütötte kenyérből ebédeltek. Októberben a szüret állt életünk középpontjában. Immár hagyományosan Nógrádon, János gazda szőléjében szüreteltünk, főztünk, ettünk, beszélgettünk. Novemberben Imre, Márton és Erzsébet szentjeink adtak nekünk emlékezni, mélyülni és töltekezni valót.

Kis tanítói közösségünkben ősszel több változás is történt. Vikó néni és Maci néni lett a Magocskák két tanítója, Gerber Bori néni pedig a Paripák új délelőtti pedagógusának érkezett meg hozzánk. Év közben aztán - áldott állapota okán - Hajnal-Dobai Bori néni, a Barázda osztály délelőtti adta át a stafétát Csósza Zsuzska néninek. Úgy érezzük, bár a változások mindig nehezek és sok energiát igényelnek tőlünk, tanítóink erős csapata ma már igazi támasz mindannyiunknak.

Az ősz néhány közösségi eseményéről

A Búzaszemhez szorosan hozzátartozik a sok közösségi program. Ősz is számos volt belőlük; egyikük a lelket-szellemet, másikuk a testet mozgatta meg jobban...

Nyári tábor

Bár még valójában a nyár része volt, a következő tanév hangulatát, pillantásait és szavait alapvetően határozta meg iskolai táborunk. Idén Szanticskán, egy varázslatos környezetben fekvő parányi faluban, Pál Istvánék évtizedek óta tartó, áldozatos munkájával felújított parasztháza-

iban és a természetben töltöttünk öt napot. Beszélgetések, méta, foci, zenélés, kirándulások, tábortüzek, családi akadályverseny, s oly sok minden, mi leírhatatlan-megfogalmazhatatlan. Jóllehet a nomád környezet nem egyszer próbára tette nagyobb komforthoz szokott tagjainkat és kinttartásunkat, végül maradandó örökségként a mosoly maradt meg legtöbbünk számára: igen, Szanticska, de jó volt...

Jótekonysági estek a templomban

Az Iskola támogatására, tervezett építkezésünk pénzügyi forrásainak gyarapítására Tibor atya rendszeresen jótekonysági esteket szervez az alsógödi katolikus templomba. Szeptemberben Lengyel Gyuri bácsi irodalmi estjén ülhettünk - gyönyörű verseket nagyszerű előadásban hallgatva. Szabó Taylor István pánsíp-művész ritkán hallott hangszert és dallamokat hozott a templom falai közé. Faragó Laurával a születéstől a haláláig tartó utat élhettük át népdalain, meséin, prózáin keresztül.

Tolerancia-nap Dunakeszin

A dunakeszi Értelmi Fogratékosok Rehabilitációs Intézetével közösen második alkalommal rendeztük meg a Tolerancia-napot a Radnóti Miklós Gimnáziumban.

Hogy kik jöttek el? Fúvósok, ütösök, bábosok, dalosok, énekesek, zenészek, kicsik, nagyok, hosszú hajúak, kopaszok, sérültek, nem sérültek, bajszosok, szakállasok, gazdagok, szegények, nézők, hallgatók, vakok, látók, szemüvegesek, lányok, fiúk, vért adók, vért nem adók. Résztevők. Résztevők. S hogy mi jellemezte? Szívből jövő nevetés. Udvarias mosoly. Élénk várakozás. Félénk izgalom. Csillogó szemek. Ljedt tekintetek. Zengő ének. Halk dal. Önfeledt tánc. Mozdulatlanság. Kiáltás. Csend. Zene. Zene neked. Zene nekem. Dörgő taps. Egymásnak. Egymásért. Rítmus. Egymással. Figyelem. Fogadás. Elfogadás. Befogadás.

Gyermek-lelkigyakorlat és szülői Lelki nap

Keresztény iskolánk gazdag lelki programmal igyekszik szolgálni minden közösségi tagot. A havi közösségi Szentmisék, a Tibor atya által tartott imádságos és beszélgetős Lelki estek mellett, a januári tanítói lelkigyakorlat előtt október 12-én gyermek-lelkigyakorlat volt az iskolában. Az egész délelőtti együttlét keretében apácák és a tanítóink imádkoztak, énekeltek, elmélkedtek a gyerekekkel. November 10-én Herpy Gyuri atya vendégeskedett nálunk, s tartott „Én - Krisztus és én - Az Egyház és én” témákkal lelki napot a szülőknél. A katolikus közösségi házban egyénileg, kis- és nagcsoportokban „dolgoztunk”, osztottuk meg egymással gondolatainkat, érzéseinket, szokásainkat, meggyőződéseinket, hitünket.

Búzaszem Vándorkupa

Október 13-án újra a Szakáts-kert adott otthont az immár harmadik alkalommal megrendezett Búzaszem Vándorkupának. A labdarúgás búzaszemes szerelmesei ezen a napsütötte őszi délelőttön mutatták meg ismét egymásnak és a lelkes közönségnek, miként bűvölik a játékszert. A szabályok sajátosak: a pályán egy csapatban egyszerre öt ember, de ebből legfeljebb két „Nagy” (azaz általános iskolát végzett) tartózkodhat. Kapus csak általános iskolás gyermek lehet, gólt csak általános iskolás gyermek rúghat. A remek meccsek nagy küzdelmet hoztak; a játékosok között nemegyszer 50-60 évnyi életkori különbségek pedig tovább színesítették a pályán zajló eseményeket. Végül a tavalyi első helyezett Csipet Csapat győzelmeskedett idén is, s tarthatja otthon büszkén - de csak fél évre, a tavaszi megmérettetésig - a Vándorkupát.

Erzsébet-Katalin bál

Negyedik éve működő iskolánk egyik szép hagyományává érett november végén megrendezett Erzsébet-Katalin napi bálunk. Ebben az évben már a lánypróba is az előkészületek közé tartozott. . . Az Iskola diáklányai váltott feladatokban tették próbára ügyességüket, jártasságukat, például lencsét válogattak, varrtak, de süteményeket is sültöttek, melyekre aztán a bálon szavazni lehetett.

Az este a harmadikos és negyedikes lányok énekével és táncával kezdődött, majd a Dunazug zenekar húzta a talpalávalót este tízig. A fergeteges hangulat, a mély közösségi élmény hosszan tart-dobog majd mindannyiunkban.

Kolping

Katolikus ünnepi programok

- December 15-én 18 órakor az alsógödi katolikus templomban a gödi Gaude kórus karácsonyi hangversenye.
- December 16-án 16 órakor a felsógödi katolikus templomban a Munkás dalkör, a felsógödi Ifjúsági énekkar, és a felsógödi Szent Imre kórus karácsonyi hangversenye.
- December 22-én 14 - 18 óra között bűnbánati lelki készület a Karácsonyra, az alsógödi katolikus templomban.
- December 24-én karácsonyi pástorjáték: 15 órakor Alsógödön, 16.30-kor Felsőgödön.
- Liturgikus hirdetés: Adventi időben Rorate szentmisék reggel 7 órakor.
- Hétfő és szerda Felsőgöd, kedd és csütörtök Alsógöd.
- December 24-én, szenteste éjféltől mind a két templomban születési szentmise. Alsógödön Jelenits István atya tartja.
- December 25-én, Szentmisék: Felsőgödön: 8.30 és 17 óra. Alsógödön: 10 óra.
- December 26-án, Szentmisék: Felsőgödön: 8.30. Alsógödön: 10 óra.
- December 31-én év végi hálaadás Felsőgödön 18 óra, Alsógödön 16 óra.
- 2008. január 1. Parancsolt ünnep, vasárnapi miserend.
- 2008. február 2-án Jótékonyági Keresztény Bált rendezünk a Zöldfa étteremben.

Bővebb információ a hirdetésekben. Minden alkalmunkra szeretettel hívunk mindenkit.

Az Advent 1. vasárnapjával kezdődő egyházi évet a Katolikus Egyház a Biblia évének szenteli. Szeretnénk, ha a gödi egyházközségekben is központi helyen lenne a Biblia ebben az esztendőben. Minél többen kezükbe vennék és olvasnák. Ezért több alkalom is lesz az év folyamán, amely ráirányítja figyelmünket a Bibliára. Az első, amire felhívom a testvérek figyelmét, az alsógödi templom bejáratí aajtáján elhelyezett Ige naptár. Minden héten új Igét olvashatnak a Szentírásból, melynek jobb megismerését szolgálja az Ige kártyák osztogatása szentmisék előtt. Vigyük haza, egy hétig olvassuk és elmélkedjünk a tanításon.

Tibor atya

Református ünnepi programok

December 15-én 16 órától tartjuk az adventi szeretetvendégséget. Vendégünk lesz a „SZEMEK”. A név egy evangélikus családot jelez: a Szemerei-családot. Szemerei Gábor művészi falfaragással és versírással foglalkozik, felesége Györgyi, ének-zenetanár, Panka és Janka lányukkal és Benjamin fiúkkal együtt énekelnek, zenélnék családi együttesként. Mennyei Atyánk bőséges lelki táplálékkal hív minket az ideai adventi időben is. Biztató szeretettel hívok mindenkit - felekezeti hovatartozásra tekintet nélkül - hogy vegyenek részt az alkalmakon!

Szotyori Nagy Gábor

Gödi Kolping Híradó

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Vasvári Ferenc

A szerkesztőség vezetője: Horváth Szilárd

Fotó: Bea István

Nyomdai előkészítés: Nagy Gábor

Nyomda: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

Kiadó: Gödi Kolping Család Egyesület,
2131 Göd, Pesti út 73.

Szerkesztőség: 2131 Göd, Pesti út 73.

Elektronikus posta: kolping.god@invitel.hu

ISSN: 2.9.1/1147/2004